

عنوان مقاله:

تبیین الگوی بومی توسعه در شهرستان ممسنی

محل انتشار:

فصلنامه جغرافیا و روابط انسانی، دوره 5، شماره 3 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سید محمد حسین حسینی - دانشگاه علامه طباطبایی

وحید صادقی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

ایران به عنوان یک جامعه شرقی و آسیایی علاوه بر ساخت متمرکز قدرت با جغرافیای متنوع قومی و ایلی در درون خود مواجه و نیازمند الگوی توسعه مختص به خود است. شهرستان ممسنی در شمال غربی استان فارس ضمن برخورداری از ساخت ایلی و سنتی از مسیر توسعه در ابعاد مختلف بازمانده است. بنیان پژوهش بر این سوال استوار است که الگوی بومی توسعه در شهرستان ممسنی چگونه قابل تبیین است؟ روش تحقیق، ماهیتی توصیفی تحلیلی دارد و روش گردآوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای است. برآیند مطالعه صورت گرفته و نتایج تحقیق نشان داد، توسعه بومی شهرستان ممسنی دربرگیرنده طیفی از دگردیسی های ذهنی (در ساختار فرهنگی و اجتماعی)، تحول عینی (در ساختار جغرافیای اقتصادی) و تسریع فضای ارتباطات مجازی (در ساختار فرهنگ سیاسی) با عنایت به ملاحظات محیط زیست (پایداری آینده بشریت) و بهزیستی (رفاه انسانی) بوده و متأثر از مقیاس های محلی، ملی، جهانی (بین-المللی) و جامعه بشری است. لذا، الگوی بومی توسعه شهرستان ممسنی برآمده از مکاتب توسعه (نوسازی، وابستگی، جهانی شدن و نهادگرایی) است که هر یک از آنها نقش سترگی در آسیب شناسی و تدوین مسیر توسعه این شهرستان ایفاء می کنند.

کلمات کلیدی:

الگوی بومی، توسعه، شهرستان ممسنی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1690237>

